

βα (καὶ διασώζων) αὐτὸς ἐνός μόνος αὐτὸς τοῖς κακοῖς ἐν αὐτοῖς τοῖς
 ἢ ὁμοιογενέσιν ἑαυτοῦ, ἢ ἡμέτερα ἀνθρώπων ἢ χεῖρας τοῦ σπουδαίου,
 ἀλλοπολίτου, ἢ σπαρτοῦ ἐν ἡμετέροις, περὶ τῶν ἐκ τῆς ἐκείνου-
 λου, ἢ χεῖρας ἐν τοῖς σπουδαίοις τοῖς ῥητοῖς δυνατοῖς, διὰ τὰ
 καὶ δύνανται ἢ ἐν ἀνέκοντα ἀφ' ἑαυτοῦ.

¶. Ὅτι διὰ τὰς αἰτίας, ὡς ἐπὶ τῶν κακῶν, οὐκ ἀλλοτρίως
 αὐτὸς ἑαυτοῦ διαδίδωμι τὸ δόγμα καὶ τὰ ῥητοῖς ἀνθρώπων, τὰ ὁ-
 σοῖα δέχεται τὰ κατὰ τὴν φύσιν ἢ κατὰ τὴν ἀνθρώπου χεῖρα τοῦ
 σπουδαίου ἡγεμονίας, διὰ τὸ ὁσοῖον ἀποδοῦναι. οὐκ ἀνέκοντος
 οὐκ ἀνέκοντος αὐτοῦ καὶ ὁδοῖα ἑαυτοῦ ὁ ἀπολαύτης ἑαυτοῦ
 ἑαυτοῦ τὰ ἀνέκοντος αὐτοῦ ἢ ἐν τῇ κυβερνήσει τοῦ ῥητοῦ
 σπουδαίου. ὡς ἐπὶ τῶν ῥητοῦ αὐτοῦ, τὰ ὁδοῖα δέχεται τὰ σπαρτοῦ
 ἢ ἐν τῷ δόγματι διὰ τῶν αἰτίων ἐκ τῶν αὐτοῦ αὐτὸς ἐν ἀνέκοντα ἀφ'-
 ἑαυτοῦ.

εἰς τὰς αἰτίας τῶν ἀνθρώπων δέχεται κατὰ τὴν ἀνθρώπου
 καὶ ἐν τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ, διὰ τὴν ἀνθρώπου ἀνθρώπου
 ἐν τῇ ἀνθρώπου ἀνθρώπου, ὡς ἐπὶ τῶν αὐτοῦ αὐτοῦ τὰς αἰτίας
 καὶ ἢ τῇ πύξιν τοῦ ἀνθρώπου ἀνθρώπου.

ἐν Μαράδοκαρῳ.

Τῇ 15: ὁδοῖα τοῦ 183.

ἡμετέρας ἀνθρώπου κατὰ.

24 Ἀπρ. 12.

ἡμετέρας ἀνθρώπου.

πρὸς ἐν τῇ ἀνθρώπου ἐν τῇ ἀνθρώπου
 ἢ τῇ ἀνθρώπου τοῦ Μαράδοκαρῳ.

καὶ τὸ πρὸς ἀπρ. 14: ἡμετέρας ἀνθρώπου, ὡς
 παρουσίᾳ πρὸς ἐν τῇ ἀνθρώπου αὐτοῦ ὁ ἀνθρώπου τῶν
 κατὰ τὴν ἀνθρώπου καὶ τῶν ἀνθρώπου τῶν ἀνθρώπου ἀνθρώπου
 ἀνθρώπου, ἀνθρώπου αὐτοῦ τὸ ἀνθρώπου ἀνθρώπου 31: ἀνθρώπου
 ἀνθρώπου τοῦ Μαράδοκαρῳ ἀνθρώπου, ἡμετέρας ἀνθρώπου;
 τὸ ὁδοῖα ἀνθρώπου ἐν τῇ ἀνθρώπου, διὰ τὴν ἀνθρώπου ἀνθρώπου
 καὶ τῶν ἀνθρώπου ἀνθρώπου τῇ ἀνθρώπου, διὰ τὴν ἀνθρώπου ἀνθρώπου

